

Mladi smo. Polni življenja, radosti pa tudi tegob — tistih velikih in onih malo manjših. Živimo in se veselimo

v družbi, med prijatelji; včasih nam je všeč tudi samota. Takrat ko smo žalostni in jezni — ko imamo za to vzrok brazen slabega vremena — sicer pa tudi

megla lahko pokvarita piknik...), se zatekamo svoj smisel življenja, samega in srečni ali pa ljubozumni.

Misli se prepletajo, kopičijo in

Papir vse prenese. Nam pa

vami literarna priloga Katedre OBRAZI

ustvarjanja. Tistih, ki ne pišejo le zase,

ljubitelje lepe besede in umetnosti. Nihče

iskanja in interesov. Vaša dela mojstra, izkušnje

ja je potrebno začeti — poprijeti na pravem koncu

poskusi, bodisi da je to proza ali poezija ne vemo

je kdaj pa kdaj tudi všeč. Treba je to objaviti,

Kaj pravite? Velja poskusiti! Nekoč je nekdo

samega sebe primerjati s samozadovoljevanjem

kaj bi bilo, če bi bil moj tekst objavljen pa bi

Nič, zagotavljam vam! Morebitna začetna užaljenost,

požiranju grenkih in kislih seveda. Toda brez tega ne gre! Tudi to

se grenko in kisel spremeni v sladko

žrtve. Zato se je potrebno boriti pa čeprav

Pa kaj flancarim in dolgovozim. Na

leži na jeziku. Literarna priloga OBRAZI bo še izšla. V njej pa

dijaki in študentje. POŠLJITE NAM SVOJE TEKSTE,

V OBRAZIH se zbirajo literarni poskusi,

je takih, ki to počno v pozitivnem

OBRAZI. Enim se bodo zdeli bolj,

moč ustredi naenkrat, čeprav smo

Kako smo izbrali, presodite sami

s svojimi teksti! PRIČAKUJEMO JIH!

GRENKO IN KISLO JE SLADKO (ČE HOČETE)

jesensko deževje in

že dolgo načrtovani

n knjigam, razmišljanju, iščemo

sebe, lahko smo tudi zaljubljeni

V glavi nam brenči in vre,

izbruhnejo. Takrat pišemo, ustvarjamo

odleže. Takšni smo! Mladi smo! Spet je pred

Draben kamenček v mozaiku vašega in našega

temveč tudi za druge — za nas — svoje vrstnike,

se še ni rodil umetnik, to je delo življenja — spoznanja,

izoblikujejo talent in če hočemo neko stvar končati,

Pišemo. Literarni

kaj bi z njimi; včasih kaj kar takoj zmečkamo, nekaj nam

ne pa spraviti v arhiv, kot se pogosto dogaja

nekje zapisal, da bi se dalo ustvarjanje za

Zveni precej epistolično. „Toda

nalotet na slabokrnika?“ se sprašujete

nato pa dobiš trdo kožo — ob

je del ustvarjanja. In ko to spoznaš,

Za vsako koristno stvar so potrebne

s peresom ali za pisalnim strojem

kratko naj povem, kar mi že ves čas

lahko sodelujete vsi mladi pesniki,

mi pa jih bomo zbirali in izbrali.

množi odstopajo in nemalo

smislu. Takšni so tudi tokratni

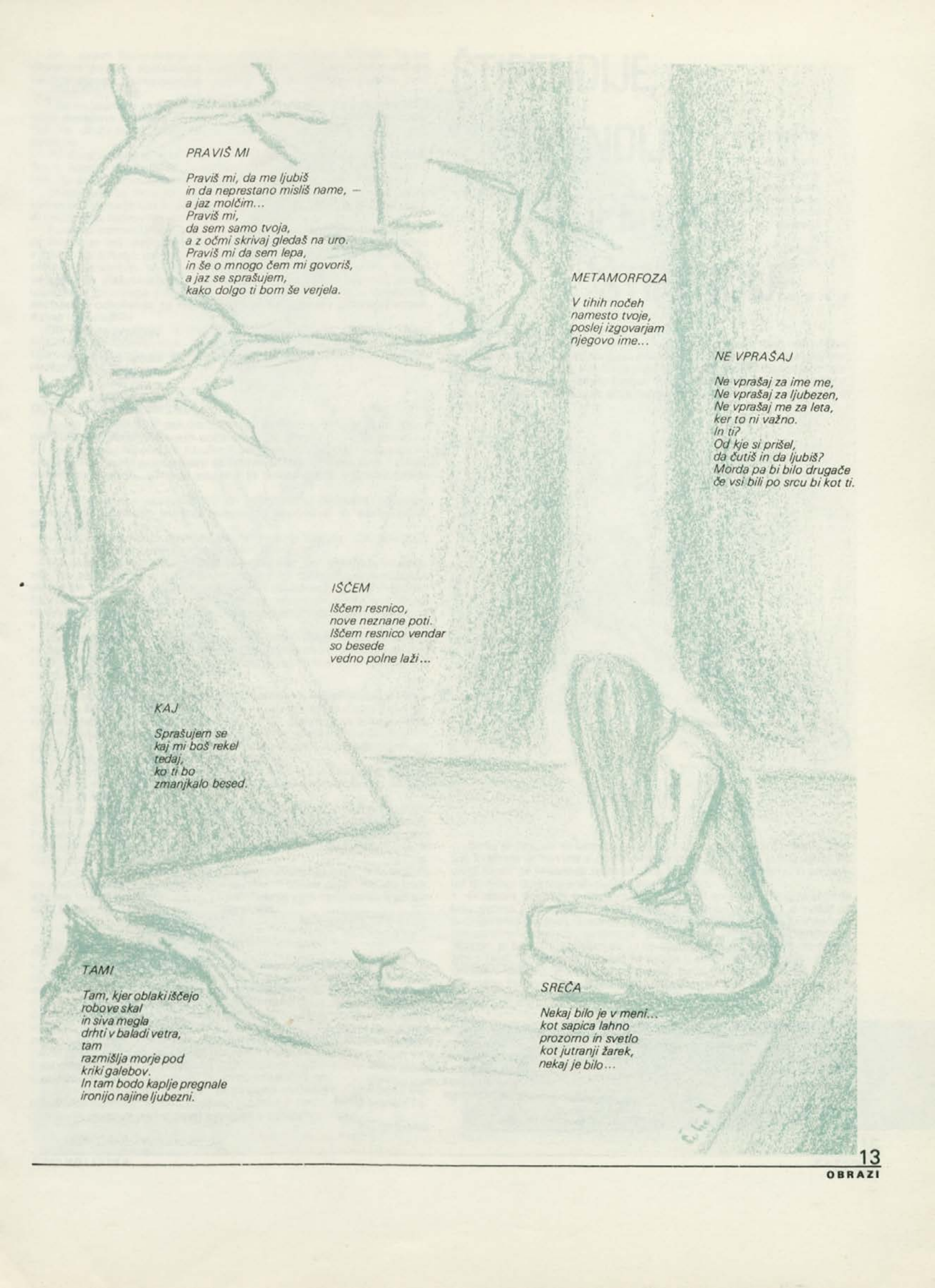
drugim manj zanimivi vsem ni

si prizadevali, da bi ustregli večini.

Predvsem pa ne odlašajte

(Pa brez strahu in samopodcenjevanja)

kulturna urednica

PRAVIŠ MI

Praviš mi, da me ljubiš
in da neprestano misliš name, —
a jaz molčim...
Praviš mi,
da sem samo tvoja,
a z očmi skrivaj gledaš na uro.
Praviš mi da sem lepa,
in še o mnogo čem mi govoriš,
a jaz se sprašujem,
kako dolgo ti bom še verjela.

METAMORFOZA

V tihih nočeh
namesto tvoje,
poslej izgovarjam
njegovo ime...

NE VPRAŠAJ

Ne vprašaj za ime me,
Ne vprašaj za ljubezen,
Ne vprašaj me za leta,
ker to ni važno.
In ti?
Od kje si prišel,
da čutiš in da ljubiš?
Morda pa bi bilo drugače
če vsi bili po srcu bi kot ti.

IŠČEM

Iščem resnico,
nove neznane poti.
Iščem resnico vendar
so besede
vedno polne laži...

KAJ

Sprašujem se
kaj mi boš rekel
tedaj,
ko ti bo
zmanjkalo besed.

TAMI

Tam, kjer oblaki iščejo
robove skal
in siva megla
drhti v baladi vetra,
tam
razmišlja morje pod
kriki galebov.
In tam bodo kaplje pregnale
ironijo najine ljubezni.

SREČA

Nekaj bilo je v meni...
kot sapica lahko
prozorno in svetlo
kot jutranji žarek,
nekaj je bilo...

STRAH TE JE

strah te je
srečanj in
ponavljanj
pozabljanj
strah te je
beseda
je
izgovor
za uboj

VEČNOST

kretnje si krađeva
vso kri pretakava
v spoj dlani
iz naju trgava
sladek plod
strup trosiva
strup njegovih semen

JUTRI

z valovi rušimo
svoje peščene gradove
preden se privadimo
živeti v njihovih hodnikih
morda dosežemo
svoje nenehno gibanje
in nihanje

KOMU

včasih se ustavi korak
ker ne veš
komu
bi ga podaril
komu
odtisnil v obraz

PRIHODNOST

utelesili smo svoj mehanski ego
hladna kri cvrči
na vrelem jeklu
podobe preskakujejo prostor
v dimnih vretenih
vsi mi gremo naprej
naprej korak za korakom
iz koraka v korak nezaupljivejši
drug do drugega